

○ ירמיהו פרק כז

לתלמידי 5 יח"ל

מבוא

בפרק כז עוסק **בימי צדקיהו**. בפרק זה מנבא ירמיהו את נבואתו נגד כל נביאי השקר הרבים אשר תמכו ביציאה למרד נגד בבל. ירמיהו פונה לעמים, לצדקיהו, לכוהנים ולעם שלא לשמוע אל דברי נביאי השקר הממליצים למרוד במלך בבל.

שאלות מכוונות למידה

- א. מהו הרקע המדיני לנבואה זו?
- ב. מהו תפקידו של המעשה הסמלי?
- ג. מהו הוויכוח בין ירמיהו לנביאים האחרים?

הרקע ההיסטורי והמדיני לנבואה (חובה)

התרחשותה של נבואתנו היא בתקופת המלך צדקיהו. בנבואה זו פונה ירמיהו אל מלכי האומות הסובבות את ארץ ישראל. מהי הסיבה לכך שירמיהו פונה אליהן?

עלינו להבין את הרקע לשינויים שחלו בתקופה זו. המאבק בין האימפריות מצרים-אשור-בבל הגיע לתפנית כאשר נבוכדנאצר התחזק. במהלך קרב מכריע - **קרב כרכמיש** (יש לו הדים רבים בתנ"ך - מל"ב כג, כט; ירמיהו מו, א; דה"ב לה, כ), הביס מלך בבל את צבאות אשור ומצרים, ובמסעות מלחמה נוספים כבש את סוריה וארץ ישראל. נבוכדנאצר, ששלט

בכל המרחב, לקח לבבל את **כלי המקדש**, הגלה את יהויכין ואת צמרת העם ("גלות החרש והמסגרי"), והמליך תחתיו את צדקיהו ששמר אמונים לבבל.

בשנה הרביעית לצדקיהו, נבוכדנאצר היה עסוק בדיכוי מרידה פנימית בממלכתו, ולכן שב לארצו. מצב זה עורר את עמי האזור לחשוב שבבל נחלשת ונפתחת הזדמנות טובה להשתחרר מעולָה. שליחים של עמון, מואב, אדום, צור וצידון הגיעו לירושלים במטרה להקים התאגדות של כל העמים הסובבים, ולמרוד במלך בבל. מלכים אלה היו מעוניינים בהצטרפותו של צדקיהו להתאגדות **בגלל מיקומה המרכזי של ארצו**.

הצטרפותו של צדקיהו עשויה הייתה לסייע להם בהצלחת המרד, ולהפך - חששם של המלכים היה שאם צדקיהו יישאר נאמן לבבל, תהווה ממלכת יהודה מקום נוח לדריסת רגל לממלכת בבל וסכנה לעמים הסובבים.

צדקיהו היה נתון בדילמה קשה: מצד אחד הוא היה כפוף למלך בבל שמינה אותו, ובבל היא המעצמה החזקה ונראה שכדאי לתמוך בה. מצד שני, אם המרד יצליח, יזכה צדקיהו לעצמאות מלאה, ואי שיתוף פעולה עם המורדים היה גורם לו למצוא את עצמו מוקף בעמים עוינים הסוגרים עליו מכל עבר.

נביאי השקר שבירושלים צידדו בעמדה שיש לצאת למרד נגד בבל, ודיברו על לב העם שכדאי להצטרף לעמים המורדים. לעומתם מנבא ירמיהו כי המרד בבבל יכשל, ומי שיתן צווארו בעול מלך בבל ינצל.

כיצד יכריע צדקיהו במציאות מורכבת זו?

שאלת בגרות קיץ תשע"ח

1. מי הם העמים שביקשו למרוד בבבל?

ועל פי הגאוגרפיה האזורית, מדוע היה חשוב לעמים אלה שמלך יהודה ישתף פעולה?

המוסרות והמוטות

ירמיהו פרק כז

- (א) בְּרֵאשִׁית מִמְּלַכְתּוֹת יְהוּדִים¹ בֶּן יְאוּשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל יְרֵמְיָה מֵאֵת ה' לֵאמֹר:
- (ב) כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהֵי עֵשָׂה לֵךְ מוֹסְרוֹת וּמוֹטוֹת וּנְתַתֶּם עַל צֹאֲרֵךְ:
- (ג) וְשַׁלַּחְתֶּם אֶל מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל מֶלֶךְ צֹר וְאֶל מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד מְלָאכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה:
- (ד) וְצִוִּיתִי אֹתָם אֶל אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל אֲדֹנֵיכֶם:
- (ה) אֲנֹכִי עֲשִׂיתִי אֶת הָאָרֶץ אֶת הָאָדָם וְאֶת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגָּדוֹל וּבְזִרְעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיָּהּ לְאֲשֶׁר יֵשֶׁר בְּעֵינָי:
- (ו) וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתַתִּי אֶת כָּל הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה נֹתַתִּי לוֹ לְעַבְדּוֹ:
- (ז) וְעַבְדּוֹ אֲתוֹ כָּל הַגּוֹיִם וְאֶת בְּנוֹ וְאֶת בֶּן בְּנוֹ עַד בֶּאֱת אֶת אֶרְצוֹ גַם הוּא וְעַבְדּוֹ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדֹלִים:
- (ח) וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹדוּ אֹתוֹ אֶת נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן אֶת צֹאֲרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בְּחָרָב וּבְרָעַב וּבְדָבָר אֶפְקֹד עַל הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם ה' עַד תָּמִי אֹתָם בְּיַדוֹ:

רד"ק, ירמיהו כז א-ג

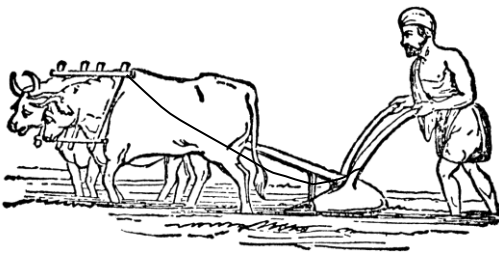
מוסרות ומוטות - רצועות וגידין שקושרין בהן העול על צווארי בהמה.
נראה כי המלכים הנזכרים שלחו לצדקיהו שיסכים עמם וימרדו כולם במלך בבל, לפיכך ציוה האל לירמיהו שיאמר למלאכים האלה אחר שיכלה דברי אדוניהם (אחרי שיסיימו לומר את שליחותם), 'הביאו את צווארכם בעול מלך בבל'.

ר' מנחם בן שמעון, ירמיהו כז, ג

מוסרות - רצועות.

ומוטות - הן עצים שנקשרו בהם.

ונתתם על צוארך - לאות שינתנו גם הם על צווארי הגויים הנזכרים בפרשה הזאת.

2. קרא את פסוקים א-ח, ואת דברי הפרשנים, וענה:

- מדוע הגיעו השליחים של מלכי האזור אל צדקיהו מלך יהודה?
- מהן מוסרות ומוטות? ומה הציווי לגביהם (3 דברים)?
- מה המשמעות הסמלית שירמיהו רוצה להעביר ע"י המוסרות והמוטות?

¹ קשה: פסוק א' ופסוק ג' סותרים זה את זה: מפסוק א משמע שהנבואה של פרק כז נאמרה בימי יהויקים ואילו בפסוק ג משמע שהנבואה הזו נאמרה בימי צדקיהו! תשובה: פעמים עמי האזור ניסו להתאחד ולמרוד בנבוכדנאצר מלך בבל פעם בימי יהויקים ופעם בימי צדקיהו ולכן "הנבואה נכתבה פעמים, פעם אחת עם שמו של יהויקים, ופעם עם שמו של צדקיהו. אולם לספר ירמיהו לא נכנסה אלא פעם אחת והפתיחה של ימי יהויקים נשארה במקומה" (דעת מקרא).

המעשים סמליים של הנביאים

בתנ"ך אנו פוגשים נביאים שונים שליוו את המסר הנבואי שלהם במעשים סמליים.

ירמיהו עצמו הרבה להשתמש באמצעי זה, ונזכיר מתוך מעשיו הרבים שלוש דוגמאות:

(א) ירמיהו טמן חגורת פשתים בנקיק סלע וכעבור זמן החגורה נרקבה. משמעות המעשה, להזהיר את העם: "ככה אשחית את גאון יהודה..." (ירמיה יג, א-יא).

(ב) ירמיהו קונה בקבוק ושובר "בקבוק יוצר חרש" לעיני זקני העם בגיא בן הינום לסימן שככה יישבר העם הזה והעיר הזאת (ירמיהו יט, א, י-יא).

(ג) אחר החורבן, כשירמיהו בא אל ארץ מצרים בתוך שארית יהודה, הוא טמן אבנים גדולות "במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחנחס, לעיני אנשים יהודים" לסימן שנבוכדנצר ישים כיסאו ממעל לאבנים האלה, כלומר שנבוכדנאצר יכה את ארץ מצרים וישלוט בה (ירמיהו מג, ט-י).

3. מדוע נדרש ירמיהו להשתמש בשעה זו באמצעי סמלי כה דרמטי? (הצע שני הסברים)

אין לנו עדות מפורשת האם הגיעו המוסרות ותוכן הנבואה לעמים השונים, אך בוודאי הנבואה לעמים הייתה בעלת תפקיד ביחס לצדקיהו. מדברי ירמיהו אמור היה צדקיהו להבין כי צו ה' להיכנע לבלב אינו נוגע רק למלכות יהודה, אלא לכל המרחב עליו ביקש מלך בבל להשתלט. ירמיהו מנסה להשפיע לא רק על מדיניותו של מלך יהודה, אלא על כל שליחי המדינות.

נבואת השיעבוד לנוכדנצר מלך בבל

4. נבואת ירמיהו בפרק כז חוזרת על עצמה שלוש פעמים, כי היא פונה לשלושה נמענים שונים. קרא בטבלה שלפניך את הנבואה והשלם אותה.

- א. בשורה העליונה, רשום מי הנמען בכל פעם
 ב. בעמודה הימנית, תן כותרת לכל חלק של הנבואה

(טז-כב)	(יב-טו)	(ג-יא)	הנמען כותרת
(אט) וְאֶל הַכֹּהֲנִים וְאֶל כָּל הָעָם הִזָּה דְבַרְתִּי לֵאמֹר	(יבא) וְאֶל צִדְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה דְבַרְתִּי כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר	(ג) וְשִׁלַּחְתֶּם אֶל מֶלֶךְ אֲדוּם וְאֶל מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל מֶלֶךְ צִדוֹן ... (ד) וְצִוִּיתֶם אֹתָם אֶל אֲדֹנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל...	הפניה והנמען
X	X	(ה) אֲנֹכִי עֲשִׂיתִי אֶת הָאָרֶץ אֶת הָאֲדָם וְאֶת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ בְּלַחֵי הַגְּדוֹל וּבְרוּעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לְאֲשֶׁר יֵשֶׁר בְּעֵינָי: (ו) וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתְתִי אֶת כָּל הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת חֵיט הַשָּׂדֶה נֹתְתִי לוֹ לְעַבְדּוֹ: (ז) וְעַבְדוּ אֹתוֹ כָּל הַגּוֹיִם וְאֶת בְּנוֹ וְאֶת בֶּן בְּנוֹ עַד עַת אֲרָצוֹ גַם הוּא וְעַבְדוּ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמַלְכִים גְּדֹלִים:	X
(איז) אֶל תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עַבְדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְחַיּוּ	(יבב) הִבִּיאוּ אֶת צְוֹאֲרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדוּ אֹתוֹ וְעִמּוּ וְחַיּוּ	(יאה) וְהַגּוֹי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת צְוֹאָרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַבְדּוֹ וְהִנְחִיתִיו עַל אֲדָמְתּוֹ נָאִם ה' וְעַבְדָּהּ וְיָשֶׁב בָּהּ:	X
(ביז) לָמָּה תִּהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חָרְבָה:	(יג) לָמָּה תִּמּוּתוּ אֶתְּהָ וְעַמְּךָ בְּחָרֵב בְּרָעַב וּבְדָבָר כַּאֲשֶׁר דָּבַר ה' אֶל הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל:	(ח) וְהִיָּה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲבֹד אֹתוֹ אֶת נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וְאֶת אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן אֶת צְוֹאָרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל בְּחָרֵב וּבְרָעַב וּבְדָבָר אֲפָקֹד עַל הַגּוֹי הַהוּא נָאִם ה' עַד תִּמְוִי אֹתָם בְּיָדוֹ:	X
(ביט) כֹּה אָמַר ה' אֶל תִּשְׁמְעוּ אֶל דְּבָרַי נְבִיאֵיכֶם לְכֶם לֵאמֹר הִנֵּה כְּלֵי בַיִת ה' מוֹשָׁבִים מִבְּבֵלָה עַתָּה מִהֲרֵה כִּי יִשְׁקַר הַמָּה נְבִיאֵים לְכֶם: (יז) אֶל תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עַבְדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְחַיּוּ לָמָּה תִּהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חָרְבָה:	(יד) וְאֶל תִּשְׁמְעוּ אֶל דְּבָרַי הַנְּבִיאִים הָאֲמָרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי יִשְׁקַר הֵם נְבִיאִים לְכֶם: (טו) כִּי לֹא שִׁלַּחְתִּים נָאִם ה' וְהֵם נְבִיאִים בְּשֵׁמִי לִשְׁקַר לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶם וְאֲבַדְתֶּם אֹתְכֶם וְהַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים לְכֶם:	(ט) וְאֹתָם אֶל תִּשְׁמְעוּ אֶל נְבִיאֵיכֶם וְאֶל לְוִיִּיכֶם וְאֶל חִלְמֹתֵיכֶם וְאֶל עֲנִינֵיכֶם וְאֶל כַּשְׁפִּיכֶם אֲשֶׁר הֵם אֲמָרִים אֲלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל: (י) כִּי יִשְׁקַר הֵם נְבִיאִים לְכֶם לְמַעַן הִרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדָמְתְּכֶם וְהִדְחִיתִי אֶתְכֶם וְאֲבַדְתֶּם:	X
(יח) וְאִם נְבִיאִים הֵם וְאִם יֵשׁ דְּבַר ה' אֹתָם יִפְגְּעוּ נָא בְּה' צְבָאוֹת לְבַלְתִּי בְּאוֹ הַכְּלִים הַנוֹתְרִים בְּבֵית ה' וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה... (כא) כִּי כֹה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַכְּלִים הַנוֹתְרִים בֵּית ה' וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם: (כב) בְּבֵלָה יִבְאֹו וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי אֹתָם...	X	X	X

5. הנבואה בפרק כז היא ארוכה ויש בה חזרות רבות וזאת מכיוון שהנבואה פונה לשלושה קהלים שונים. למעשה זו מלאכת מחשבת של ירמיהו אשר מצד אחד חוזר על אותה נבואה שלוש פעמים, אך מצד שני בכל פעם הוא עושה שינויים בדבריו, ומתאים את המסר לקהל היעד.
 א. ציין שלושה דברים שמשותפים לכל שלושת הנבואות שבפרק?

(1)
(2)
(3)

ב. ציין חמישה דברים שיש בהם הבדל בין הפניות השונות של ירמיהו: לעמי האזור, לצדקיהו ולכוהנים והעם. הסבר את הטעם לשינויים שירמיהו עושה?

הקב"ה אומר לירמיהו לפתוח את דבריו לעמים במילים: "כה אמר ה' צבאות אלקי ישראל" לעומת זאת בפנייתו של ירמיהו לצדקיהו ולכוהנים והעם אין הוא מקדים מילים אלו.	הבדל ראשון
לעמים ירמיהו צריך להבהיר שדבריו הם נבואה שקיבל מאת ה', בפנייתו של ירמיהו לצדקיהו לכוהנים ולעם אין הוא צריך לומר זאת כי הם אמורים להכיר אותו שהוא נביא האומר את דבריו בשם ה'.	הטעם להבדל
	הבדל שני
	הטעם להבדל
	הבדל שלישי
	הטעם להבדל
	הבדל רביעי
	הטעם להבדל
	הבדל חמישי
	הטעם להבדל

6. עיין בפסוקים ה-ז וסכם בלשונך את שלושת הדברים התאולוגיים שירמיהו אומר למלכי האזור.

”וְעַבְדוּ אֶת־כָּל הַגּוֹיִם וְאֶת בְּנוֹ וְאֶת בְּנוֹ בְּנוֹ” (ז')

בנבואה זו ירמיהו מנבא שמלכותו של מלך בבל תאריך שלושה דורות "וְעַבְדוּ אֶת־כָּל הַגּוֹיִם וְאֶת בְּנוֹ וְאֶת בְּנוֹ בְּנוֹ". נבואה זו חשובה מאד גם להבנת תהליכי שיבת ציון, עליהם נלמד בהמשך השנה כשנלמד את ספר "עזרא ונחמיה", נבואה דומה על פרק הזמן של מלכות בבל, נאמרה באופן מדוייק יותר ע"י ירמיהו בהמשך הספר:

ירמיהו פרק כ"ה

(יא) וְהִיְתָה כָּל הָאָרֶץ הַזֹּאת לְחֶרֶב לְשָׂמָה וְעַבְדוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל שִׁבְעִים שָׁנָה:

(יב) וְהִיְתָה כְּמִלְאוֹת שִׁבְעִים שָׁנָה

אֶפְקֹד עַל מֶלֶךְ בָּבֶל וְעַל הַגּוֹי הַהוּא נֹאֵם ה' אֶת עֲוֹנָם וְעַל אֶרֶץ כְּשָׂדִים וְשָׂמָתִי אֶת־וְלִשְׁמֹת עוֹלָם:

המילה המנחה - "עבד"

בעיון כולל בנבואה נשים לב כי השורש ע.ב.ד מהווה מילה מנחה לאורכן של כל שלוש הנבואות. שאלת המפתח העומדת בפני העמים, צדקיהו והעם היא: "לעבוד או לא לעבוד" את מלך בבל. בדברי ירמיהו לעמים הוא מבטיח כי מי שיעבוד את מלך בבל יזכה לעבוד את אדמתו (פס' יא), וכנגד זה, מי שלא יעבוד את מלך בבל יאבד (פסד' יד).

שאלת בגרות קיץ תשע"ח

האם צדקיהו השתתף במרד נגד בבל?

מלכים ב פרק כז

(יז) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת מִתְנֵיָה דָדוֹ תַּחְתָּיו וַיִּסָּב אֶת שְׁמוֹ צְדָקְיָהוּ: פ

(יח) בְּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדָקְיָהוּ בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָהוּ מִלְבָּנָה:

(יט) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי ה' כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹיָקִים:

(כ) כִּי עַל אֵף ה' הִיְתָה בִירוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה עַד הַשְּׁלֹכוֹ אֹתָם מֵעַל פְּנֵי וַיִּמְרֹד צְדָקְיָהוּ בְּמֶלֶךְ בָּבֶל: ס

למרות שירמיהו אמר לצדקיהו מלך יהודה, לא למרוד.

צדקיהו הצטרף למרד בגלל שיקולים מדיניים (לחץ העמים) ובגלל שהשתכנע מדברי נביאי השקר.

הנבואה על כלי המקדש

ירמיהו פרק כז

(טז) וְאֵל הַכְּהֻנִּים וְאֵל כָּל הָעָם הַזֶּה דִּבַּרְתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר ה' אֵל תִּשְׁמָעוּ אֶל דְּבָרַי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִיאִים לְכֶם לֵאמֹר הִנֵּה כְּלֵי בַיִת ה' מוֹשְׁבֵימֶם מִבְּבֵלָה עֵתָה מְהֵרָה כִּי שָׁקַר הֵמָּה נְבִיאִים לְכֶם :

(יז) אֵל תִּשְׁמָעוּ אֲלֵיהֶם עֲבֹדוּ אֶת מֶלֶךְ בָּבֶל וְחִיו לְמָה תְּהִיָּה הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה :

(יח) וְאִם נְבִיאִים הֵם וְאִם יֵשׁ דִּבַּר ה' אִתָּם יִפְגְּעוּ [התפללו] נָא בְּה' צְבָאוֹת לְבִלְתִּי בָּאוּ הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּבַיִת ה' וּבַיִת מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה :

(יט) כִּי כֹה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֵל הַעֲמֻדִים וְעַל הַיָּם וְעַל הַמְּכֻנּוֹת וְעַל יְתֵר הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת :

(כ) אֲשֶׁר לֹא לְקַחֶם נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בְּגִלּוֹתוֹ אֶת יְכַנְיָה בֶן יְהוֹנָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבֵלָה וְאֶת כָּל חָרִי [נכבדי] יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם :

(כא) כִּי כֹה אָמַר ה' צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בַּיִת ה' וּבַיִת מֶלֶךְ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם :

(כב) בְּבֵלָה יוּבָאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי אֲתָם נְאֻם ה' וְהַעֲלִיתִים וְהִשִּׁיבְתִים אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה :

7. עיין בפסוקים טז-כב, וענה בלשונך :

- א. לפי פסוק טז, מה ניבאו נביאי השקר על כלי המקדש שנלקחו לבבל בגלות יהויכין?
- ב. לפי פסוק יח, מה אומר ירמיהו בלעג על נביאי השקר ועל כלי המקדש שטרם נלקחו לבבל בגלות יהויכין?
- ג. לפי פסוקים יט-כב, מה מנבא ירמיהו על כלי המקדש שנשארו במקדש גלות המלך יהויכין?

שאלת בגרות קיץ תשע"ח - שאלת יישום

8. עיין בנבואת ההקדשה של ירמיהו בפרק א, פסוקים ד-יז, וענה :

מצא נקודות דמיון בין הנבואה שבה התמנה ירמיהו לנביא, לבין מילוי תפקידו בפועל בפרק כז, פס' א-טו?
צטט את הביטויים מנבואת ההקדשה בפרק א, והסבר כיצד הם באים לידי ביטוי בפרק כז?

פרק א	פרק כז
	ירמיהו פונה אל העמים שסביבו עמון מואב אדום צור וצידון.
"כִּי עַל כָּל אֲשֶׁר אֲשַׁלְחֶךָ תִּלְךָ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ תִּדְבָּר" (ז)	
	על פי צו ה', ירמיהו מעורב במצבים מעוררי מורא, ועומד מול מלכים, מול נביאים אחרים ומול רצון העם והמלך.
"רְאֵה הַפְּקֻדֵי הַיּוֹם הַזֶּה עַל הַגּוֹיִם וְעַל הַמַּמְלָכוֹת" (י)	
"	ירמיהו מנבא שמלך בבל יכבוש את כל הארצות.